

Mennesker ført ind under de samme Regler, som er gældende for den øvrige Industri. Det lykkedes ej heller i Udvalget, og efter det Princip, vi gik ud fra: at beholde de gældende Regler, naar vi ikke kunde blive enige om noget nyt, blev det, da der ogsaa i Udvalget var en Bager, foreslaaet, at de unge i Bagerierne i Modsætning til alle andre Lærlinge eller unge Mennesker skulde have Lov til at begynde Kl. 4 i Stedet for Kl. 6, foruden at der skulde være en Hvileperiode paa kun 11 Timer i Stedet for de 12 Timer i alle andre Fag.

Denne Undtagelsesbestemmelse har Socialministeren i Overensstemmelse med de 6 Medlemmer, der havde noget at indvende mod Forslaget, udeladt. Nu vil vi utvivlsomt fra det ærede Medlem, der bliver det konservative Folkepartis Ordfører, høre megen Klage derover, og der vil blive sagt, at det vil være umuligt at opdrage Lærlingene i dette Fag, naar de ikke deltager i Arbejdet hele den samme Tid som Svendene. Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, for det er diskuteret saa mange Gange tidligere her, og det er blevet paavist, at det Arbejde, der udføres Kl. 4—6, ogsaa udføres paa andre Tider af Dagen. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at vi ikke kan blive ved at tage dette Fag mere laxe med Hensyn til, hvad jeg vil kalde Misbrug af Lærlinge, end andre Fag, for Resultatet har allerede kunnet ses, og det er det, at det har været uhyre økonomisk fordelagtigt for Bagermestrene at anvende som Arbejdskraft unge Mennesker under 18 Aar, væsentlig som Lærlinge. Tilgangen af Lærlinge er i Bagerfaget næst efter Barberfaget den største i alle Haandværksfag, og Arbejdsløsheden blandt de voksne i Bagerfaget er stor og er blandt de allerstørste i samtlige Haandværksfag. Med andre Ord, den laxe Mulighed, som Bagermestrene har haft til at blive stillet særlig godt med Hensyn til at misbruge, hvis jeg maa bruge dette Ord, Lærlingene, har medført, at de ikke har kunnet modstaa dette, men har kunnet bruge Lærlingene i et saadant Omfang, at det økonomisk har været en Vinding for dem, og dette har skabt det Forhold, at der uddannes mange flere Lærlinge i Faget, end der er Brug for. Jeg tror, at hvilket Parti man end tilhører, kan man være enig om, at man ikke skal lægge Lovgivningens saaledes, at man direkte fremmer en saadan Udvikling.

Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag om Børns og unge Menneskers Arbejde.

J. C. A. Larsen: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet Hr. Harald Jensen udtalte, at den ydre Aarsag til dette Lovforslags Fremkomst var en Revisionsbestemmelse i Loven af 1921. Det er for saa vidt ogsaa rigtigt, men den reelle Aarsag til, at denne Revisionsbestemmelse kom ind i Loven af 1921, var, at man paa dette Felt, hvor man ikke havde lovgivet i saa mange Aar, tog et saa stort Omraade ind under Loven i Modsætning til før. Som man vil kunne se af Betænkningen i 1921, anførtes som Begrundelse for denne Revisionsbestemmelse, at da man havde taget Handelen med ind under Loven, ønskede man efter en Række Aars Forløb at undersøge, hvorledes særlig denne Del af Loven havde virket. Men der var ogsaa en anden Ting, som gjorde, at man indførte denne Revisionsbestemmelse, nemlig at der allerede forud var nedsat en Kommission til at udarbejde et Forslag til en ny Næringslov herhjemme, og man mente, at en saadan ny Næringslov vilde kunne faa Indflydelse paa Lærlingeforholdene. Derfor mente man, at man i Løbet af nogle faa Aar burde have en Revision af Loven, for at man kunde se, hvorledes den havde virket, og om der var Grund til at foretage væsentlige Ændringer.

Efter det Lovforslag, som den højtærede Socialminister her har fremsat, maa man jo fra den Side formene, at der trænges til ret store Ændringer. Jeg skal senere komme tilbage til det Syn, som det danske Haandværk og den danske Handel har paa Sagen, men jeg skal først omtale nogle af de Realitetsændringer, som er indført i dette Lovforslag i Forhold til Loven af 1921, og de er jo ikke helt uvæsentlige.

I §§ 20—26 findes Bestemmelser om Lærlingekommissioner. Nu hørte vi, hvorledes den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Harald Jensen, tænkte sig, at disse Kommissioner skulde virke, og hvor udmærket de vilde komme til at virke. Den ærede Ordfører udtalte tillige, at det var et Krav, som havde været fremme lige siden 1875, idet man den Gang havde faaet Øjnene op for, at man maatte indføre en Institution, der kunde føre Tilsyn med Lærlinge. Jeg gør opmærksom paa, at i 1875 havde vi ikke Fabrikloven, da havde vi ingen Institution, som førte det Tilsyn med Lærlinge, som nu føres gennem Fabriklovgivningen. (*Harald Jensen:* Jeg talte om Arbejderkommissionen i 1875). Ja, men det ærede Medlem talte om, at Lærlingekommissioner allerede var overvejet af Arbejderkommissionen den Gang.

Disse Lærlingekommissioner, som jo